

Nhà văn trường Trưng Vương

Tên: Nguyễn Ngọc B

Tham gia: 09 Tháng 8 Năm 2012 20:51

Sau hơn năm tuần nghỉ hè thăm gia đình bên Mẹ trường Văn, các con tôi chuẩn bị tập viết cho mùa tựu trường.

Giống như bên Cali, học sinh nước Đệ cũng nhập học vào tháng 9. Số ngườ khu nào thì trẻ em theo học trường gần nhà nười mình, rồi tiễn cho học sinh đi học và phụ huynh đưa đón. Không có cảnh cha mẹ chửi và y dôn đáo lo kiể m trường, thm chí đút lót, hời lợ mốt số tiễn nhười Việt Nam mình đợ con cái theo học trường tở hời.

Sáng sớm, tiễn trẻ vào Thu bở đợ se lờ nh, số ngườ phở trường trên đợ nhợ i núi xa xa. Lá cây hai bên đợ ng đợ i màu vàng ủa rợ i đợ y trên con đợ c. Đợ t con bé út đi bở đợ n trường vào lờ p mốt. Không khí trong lành, thợ t đợ chợ u. Trong khung cở nh nhợ vợ y đợ làm mình chợ nh lòng nhợ vợ chợ n xợ a cũ, vợ quẩ đợ i niên thiợ u " Tôi đi học "

Năm Đợ Thợ t tôi thi đợ vào trường Tô Đợ c đợ ng Phan đờng Phùng, gợ n trường Hợ i Việt Mợ . Tôi học chung vợ i các bợ n Nguyễn Tín, Công Khanh, Trờnh, Trí, Thợ nh, Sợ n và Bình già. Học đợ n lờ p 9 trường Tô Đợ c giợ i thợ (sau giợ i phóng bở đợ i tên thành Trợ n văn ợ n). Tợ t cở học sinh nam, nợ chợ n vào trường Trưng Vương, vợ n xợ a kia chợ dành cho nợ sinh, tà áo dài trường tha thợ t. Nợ sinh Trưng Vương nợ i tiễn đợ p, học giợ i, tài năng. Trường Trưng Vương, kợ bên trường Võ Trường Tô n, tợ a lờ c trên con đợ ng Nguyễn Bợ nh Khiêm, hai hàng cây lá me đan vào nhau cao vọt tợ a bóng mát, đợ c chúng tôi bình chợ n là con đợ ng đợ p, thợ mợ ng nhợ t Saigon thợ i bợ y giợ .

Năm học cuối, niên khóa 1980, học sinh dãy lớp 12 Trẻ ng Văn ng bên rờn học lên với môn hành trang như khi vào đời, là một tập giấy tờ nộp thi Đại học với bên kê khai lý lịch ba đời. Bên bè học chung trẻ ng, hôm nay nghe tin đưa này với biên đời nôi, mai có đưa đi không tin tức, biết vô âm tín như Thúc lập Pháp văn C8. Rồi Hôi Thu, khuôn mặt đẹp trai tuấn tú của lớp C3, lớp của Phòng ng Đ ng – nay là kỹ sư Computer công bên Úc, người bên đã tìm tình cho đời tôi cách đánh mua chủ tịch Việt viết bài đăng báo. C3 còn có Học Đào – giỏi là kỹ sư nôi tịch có một học tốt trong các show Thúy Nga Paris, Asia. Lớp C2 có bên chủ tịch xác trên biển Đông là Đ t. Thầy cô và các lớp C2 đưa th trẻ ng tịch một đi một của học sinh hiện lành rất thông minh, học xuất sắc với môn Toán, giỏi đưa các môn khác. Giờ sẽ lúc y Đ t đi thoát, còn sống và đ nh c M , chủ c r ng bày giờ của đã là một nhà Toán học lập danh. Nghe khi lúc tàu chìm, một Đ t – cũng là giáo sư dạy Trẻ ng Văn ng, đã tìm chủ tịch tay bà vào tay Đ t đưa hai mặt con đ c chủ tịch chung.

Thôi đó, thầy Đ c Lân – giáo sư môn Toán đưa học trò yêu quý. Thầy đáng người thi p, như bé như ng giờ ng bài thì sẽ một. Thầy luôn tìm ra các câu thơ liên quan đời bài học, đưa giúp chúng tôi như bài lâu học. Ví dụ: " sin thì sin cos cos sin. Cos thì cos cos sin sin đưa tr ". Th như thơ ng thầy ngâm thơ Kiều của Nguyễn Du cho học trò nghe. Học ngày, thầy đưa xe đời trẻ ng dạy học. Chiếc xe đưa cũ kỹ, một bên pedal bên học. Thầy chủ tịch dùng chân đưa xuống một đưa ng đưa có trờn cho xe chủ tịch và đưa xe bên cái pedal còn xài đưa c phía bên phải. Mỗi khi tôi đưa ng trên ban công trẻ ng nhìn sang bên kia đưa ng là Th o c m Viên. Tình chủ tịch thầy tôi đeo kính của, tóc đen mượt, bên chiếc áo trẻ ng bên màu đang gò lập đưa xe lên con đ c. Tôi luôn c nguy n với lòng mình rờn, sau này ra đời đi làm có tiền, sẽ mua giờ tịch thầy chiếc xe đưa khác. Cho đời hôm nay 25 năm trôi qua, hình như thầy Lân, nôi côi hiện hòa, giờ bên với in đưa m trong tâm trí tôi như th nào, với thu c lòng câu thầy nói " Nhân chi số với tính bên thì n ". Năm 1988, tôi với lập trẻ ng Trẻ ng Văn ng thăm thầy, gặp thầy Học dạy Hóa, thầy cho biết thầy Lân đã với học và ghi cho tôi đưa cha chủ của thầy Lân. Lái xe vòng vèo trong con ngõ Nguyễn Thi n Thu t, cuối cùng tôi tìm ra nhà thầy, người chủ thầy trẻ c hiện nhà, nhìn quanh căn nhà đời sẽ , bên tập giờ chủ tịch xe đưa cũ kỹ năm nào của thầy kính yêu, đang n m yên lập ng trong góc nhà, phải lập bên m ng. Tự nhiên tôi thầy chủ tịch xe giờ máy cúp đưa bóng bên của mình lái đời, đang đưa ng trẻ c sân, sao thầy khoe khoang, kỹ ch của và vô duyên chỉ . Thầy tìm trong nhà bên c ra. Tôi với vàng đưa ng dạy, cúi đưa chào lí nhí " con kính chào thầy , thầy có nh con là học trò cũ của thầy ". Thầy vui với giờ đưa bên o: " bao năm qua rồi, mà chủ với như tìm đời thăm thầy ". Hai thầy trò cùng người hàn huyên, nh c lập nh ng kỹ nôi m thì i trung học. Thầy bên o: " Ngh dạy học ví nh ông lái đò của m n đưa khách học lập này, đưa n lập khác sang sông, không kỹ m đưa c nh u tịch, giàu sang. Như ng thầy rất yêu ng dạy học, tình nghĩa thầy trò thì c m đưa ng ". Sau đưa p thăm thầy lập đó, tôi bên rờn với đưa i sống, rồi theo gia đình đưa nh của nôi c ngoài. Lập học năm x của với chủ tịch xe đưa mãi với chủ của th c hiện. Người lập vài lập giờ th với nh bên bè thay một đời với an thầy vào đưa p T t.

Trẻ ng Trẻ ng Văn ng bày giờ thay đời nh u lập m. Tập của trẻ ng, đời khuôn viên trẻ ng và lập học. Thầy cô năm nao đã lập n lập t với học tốt, do tu i cao sẽ c y u. Chủ có nh ng kỹ nôi m trong quãng đời học sinh áo trẻ ng, đưa i mái trẻ ng thân yêu này với còn in sâu đưa m trong tâm trí m i

ng i, d u th i gian trôi qua, tu i đ i ch ng ch t...

Th i gian theo h c Trẻ ng Văn ng, môn h c mà tôi yêu thích nh t là môn Anh văn do cô G m gi ng d y. Vì lý do này mà tôi n p đ n thi vào Đ i h c Trẻ ng h p khoa Anh. Nh ng do lý i ch có ng i thân v t biên, và cũng có th bài thi k t qu không đ đ m, tôi nh n đ c gi y báo nh p h c trẻ ng Cao đ ng S p h m, cùng v i s b n t trẻ ng Trẻ ng Văn ng nh Thúy Lan-hoa khôi C2. Nh c đ n C2 là các b n l p láng gi ng đ u nh đ n Thúy Lan xinh đ p, nhà đ ng Đ n Đ t. Có Vân Trang, Lan H nh, Kim Xuân, Liên, ng i đ p Thu Li u, Thu Trang. Ngày c m gi y báo đ n trẻ ng t p trung. Chúng tôi m i bi t là ph i/b h c Nga văn. B n tôi ch y đôn đáo lên văn phòng trẻ ng xin đ i sang phân khoa khác, nh ng đ u b t ch i. Lúc đó ki m đ c m t vi c làm hay m t ch h c đ đ i s ng kh i b p bệnh là may m n l m r i, nên chúng tôi ngoan ngoãn vào l p h c. Trẻ ng Nga thì hoàn toàn m i l cho h c sinh, sinh viên mi n Nam. Đa ph n ông bà cha m chúng tôi ch thông th o Pháp văn, Anh văn. Nên không ai có th gi i thích, ch đ n m i khi chúng tôi th c m c v vãn ph m c a ti ng này. M t tu n chúng tôi có m t ngày th c t p v i giáo s ng i Liên xô. Ch y u nghe bà đ c i bài Text trong sách. M i khi bà vào l p c t ti ng chào " z rázt vui che " (xin chào). Có vài sinh viên đ c nh i đi " s r t xu chen ". C l p c i khúc khích. Bà giáo ng ngác, nh ng ch ng hi u t i sao. Ki n th c chúng tôi h c đ c trong 3 năm tr i ch ng th m vào đầu, c nh mu i b b . Cu i cùng chúng tôi cũng t t nghi p ra trẻ ng. Nh n m nh b ng S p h m trong tay, m i đ a nh n nhi m v v gi ng d y i các trẻ ng ven đô thành Saigon nh C Chi, H c Môn, Biên Hòa, Th Đ c.

Tôi thì v d y trẻ ng trung h c n m ven đ a bàn H c Môn (ti ng gi i sau này là trẻ ng ph thông c s c p 2 -t l p 6 đ n l p 9. C p 3 là t l p 10 đ n l p 12). Th i gian này đ t n c còn nghèo kh l m, ph ng ti n di chuy n ch y u b ng xe đ p, xe buýt. B n bè d y chung trẻ ng, có giáo viên sau gi d y v đ y xe đi bán n c trà đá. Có giáo viên đi bán vé ch đ n trẻ c các r p xi nê vào bu i t i, đ tìm thêm thu nh p ph vào đ ng l ng v n đã ít i. G p h c sinh nào vô tình đ p xe ngang qua, cô giáo ôm x p vé tr n vào m t góc, nghe sao mà thê th m.

Ti ng Nga thì quá khó nên h c sinh h c hành l là, chán n n. Các m u t l i ng c ng o so v i b ng ch cái ti ng Vi t. Ví d : ch m c a mình, đ c là ch t c a ti ng Nga. Ch H c a mình đ c là ch N c a h . Ch N c a mình l i ra âm i c a ti ng Nga v.v... Lu t vãn ph m quy đ i 6 cách, r c r i. Nên ông Hi u trẻ ng, dù là ng i ph n kháng ti ng Anh, cu i cùng nh ng b , theo trào l u xã h i, đ p b l p ti ng Nga. M thêm các l p ti ng Anh. Ph n thì ông lo s cho cái thành tích chi n sĩ thi đ a c a mình c p ph ng, c p qu n, r i lên đ n thành ph . Cu i năm h c, giáo viên đ c l nh Hi u trẻ ng s a đ i m, nâng đ i m, không có h c sinh l u ban, l i l p, 99,9% h c sinh thi đ , lên l p. Trẻ ng đ t danh hi u tiên ti n, xu t s c. Các thầy giáo già trong trẻ ng hay chua chát b o: " cũng ch vì cái thành tích thi đ a, mà ng i ta s n sàng gian đ i trong giáo đ c. C ki u này c n c ta ra đ ng ai cũng là Ti n sĩ, Phó ti n sĩ ch y rong ". Tháng 7 năm nay tình c đ c đ c bài báo (Spiegel) bên Đ c v i tiêu đ tít l n " Gian l n trẻ ng tr n trong

mùa thi cò Vi t Nam ". Trong bài tác gi mô t ngày thi cò tr ng Đ i h c, Trung h c. H c sinh quay còp, chép bài đã gi i s n t bên ngoài ném vào v.v. Thi c mà c nh trò đùa. Đ c xong bài báo này " nào có ai đánh mà sao lòng đau ".

Tr ng h c tôi d y lúc y l i thi u giáo viên tr m tr ng. May th i m y năm tr c tôi có theo h c tr ng Đ i h c bán công vào bu i chi u, phân khoa Anh văn, nên có th đ m nhi m d y các l p Anh văn 6, 7, 8 trong khi ch đ i giáo viên m i v .

M t tu n tôi d y 5 ngày, còn m t ngày lãnh nhi m v tr c ban. Có nghĩa tôi cùng các em h c sinh lo đánh tr ng báo h t gi t ng ti t h c, kiêm luôn vi c ph trách l m rác, phân chia h c sinh quét rác sân tr ng. L p h c tôi ch nhi m n m sát c nh nhà v sinh. Nhi u bu i tr a n ng, mùi xú u th m th i bay sang phòng h c. Cô giáo và h c trò thay phiên nhau b t mũi. Mà ch ng l b t mũi su t ti t h c, thôi thì cô trò r nhau ra h n c nh , dùng đ ch a n c m a, l y thùng s t xét r có s n đó mức n c đ i cho không khí đ th h n. S s h c sinh trong l p lúc nào cũng t 55 h c sinh tr lên. Bàn gh thì xiêu v o, không đ ch ng i, h c sinh vi t bài c đ ng tay nhau. B ng đen không có, không bi t ai có sáng ki n quét m t l p s n màu xanh đ m lên vách t ng x d ng thành t m b ng cho giáo viên vi t bài, gi ng bài. M i l n c m c c ph n vi t ph i đề th t m nh lên t m b ng xi măng, thì ph n m i in lên m t t ng, ngón tay đ r n. Nhìn xu ng đám h c trò đeo khăn quàng đ x c x ch, áo qu n ch ng t m t t, ng i lui cui vi t bài, có đ a mũi xanh ch y qu t đ đ y hai bên má, th y h c sinh đáng th ng làm sao.

Có l n sau gi d y h c v , bu i tr a tr i n ng chang chang, m t đ ng nh ch y nh a h c ín đen d i cái n ng oi . Tôi b ng nh n ra c u h c trò l p 7 tên Hoàng c a mình đang đi b bên l đ ng. Hoàng ng i g y nhóm ng i cu i l p, gi h c hay ng g c ngon lành. L n r i trong bài ki m tra đ ch t câu ti ng Vi t sang ti ng Anh " m y gi r i? ". Hoàng đã ghi b ng chính ti ng Vi t có đ u h n hoi " quát s thai ", r i l i ghi ti p : " th a cô, con không có h c bài, xin cô đ ng cho con đ m không. Con c m n cô ".

Đ c mãi câu ti ng Vi t c a em tôi m i hi u ra là " What's the time? ", cô giáo đ c m t phen hú h n vì không hi u th ng bé ghi gì mà "s thai" đ đây.

Th ng xe d ng l i tr c m t Hoàng, tôi lên ti ng trách móc: " Này Hoàng, sao em không ã nhà làm bài h c bài, mà l i đi ch i gi a tr a n ng th này ".Th ng bé m t m y s h i, tr l i l p b p: " đ , th a cô con ph i đi bán vé s ngoài ch ,ki m ti n ph m ". R i nh đ ch ng mình l i nói c a mình là s th t, Hoàng rút t trong cái túi nylon, đ c c c t c n th n bên hông ng i, m t x p vé s . Tôi ng n ng i vì ng c nhiên l n xót xa. Xoa đ u Hoàng, tôi h i nh " th em đi b đ n

tên đầu, leo lên xe cô cho em quá giang một đôn". Ngồi sau xe, Hoàng kể cho tôi nghe nhà nghèo, Ba em lái xe ôm vào buổi tối và buổi sáng gian khổ đi xe đánh chén. Mẹ Hoàng phải đi gánh xôi nuôi 6 miệng ăn. Hoàng là con trai lớn phải phụ mẹ buôn bán kiếm tiền mua gạo nuôi miệng cả em. Chiều em ra đứng góc chợ Gò Vấp, tôi lấy trong túi một trăm đồng, đưa vào tay thằng bé, bố mẹ em mua bánh mì ăn cho đỡ đói. Nhìn theo Hoàng như bé, gầy nhom, bóng đèn dài trên một đèn xanh hanh nắng, rồi len lỏi một hút trong dòng khách bộ hành. Tôi chờ tới khi nhìn thấy một người không to tiếng cho Hoàng trong lòng bài kiếm và rồi, vì không thể nào làm khác hơn. Đợi một lát nhà hôm nay sao buổi trưa dài lê thê. Đợi xe ngang qua Phú Nhuận, thấy cái khu hiu hắt treo bay bay trong gió trời của chợ " Dân ta giàu, nghèo của ta mình". Nhìn thấy Hoàng, buổi trưa đang len lỏi chào mời người mua vé số quanh chợ, tôi chờ tới một mình cay cay.

Tôi biết đó, tôi thấy hiu hắt ra chung quanh mình có bao nhiêu cảnh đời khác sinh nghèo nàn, thấy lòng tâm của người quan tâm, chia sẻ.

Thời gian trôi qua, tôi theo gia đình đi du lịch ở nước ngoài, không theo đuổi nghề nghiệp của mình mà đi du lịch ở nước ngoài.

Còn các em khác sinh của tôi ngày đó, giờ chắc đã lập gia đình, có con cái. Lòng tôi luôn hy vọng những đứa con của các em khác sinh khi xưa, sẽ không giống cha hay mẹ chúng, sau giờ học phải kiếm tiền về số đi bán hàng của xuôi trên khắp nước ở thành phố Saigon, số và chữ, chai đá với cuộc đời. Đánh một tuốt thì hơn nhiều.

Nghe nói ta có quy định không thích chế độ của người số, có quy định lên tiếng của người số tham nhũng của chính quyền để người nghèo. Nhưng không một ai có thể quên được quê hương yêu dấu của mình. Không ai có thể quay lưng, làm người trẻ của nỗi đau khổ vì bệnh tật, nghèo nàn, thiếu thốn của dân nghèo trong nước. Vì vậy khi được tin tức, các nhà hảo tâm Việt kiều và xây dựng trường học cho các em khác sinh có chế độ hành, vui chơi, tôi thấy cảm động hơn thấy nhiều. Nghe nói ngôi trường tôi dạy khi xưa đã được sửa sang đẹp đẽ, thoáng mát.

Tôi cũng vô cùng kính phục, biết ơn Hội đoàn thiện nguyện SAP-VN (Social Assistance Program for Vietnam) bên Hoa Kỳ. Những bác sĩ, nhà sư, kỹ sư và các thiện nguyện viên SAP-VN làm việc bất vụ lợi đã không quên khó khăn, gian khổ, của các nhà hảo tâm Việt Nam đi đến các miền thôn quê xa xôi, hẻo lánh của trẻ bệnh tật, phát thuốc miễn phí cho nông dân, người già, trẻ em nghèo, khuyết tật. Các em thấy vui mừng như thấy người cha mẹ, bố mẹ vắng mặt đã và đang lấy lại niềm tin, hy vọng. Nhưng ánh mắt ngây thơ long lanh như nhụy, nước mắt của người mẹ áp đặt bàn tay chăm sóc đời trẻ m lòng vất vả, bác ái của những nhà hảo tâm, các thiện nguyện

Nhà văn trẻ trong Trường Văn học

Tên: Nguyễn Văn B

Tham gia: Ngày 09 Tháng 8 Năm 2012 20:51

viên trong tổ chức SAP-VN.

Nghĩ đến câu khẩu hiệu khi xưa " Dân ta giàu, nước ta mạnh ". Nhưng nhà văn Xã hội chủ nghĩa lúc đó đang dấy chúng tôi đang đi xuống gian khổ, không đúng với sự thật, mà thay vào đó dấy chúng tôi biết nhìn nhận thực tế rằng " nước ta còn nghèo, dân ta còn khổ sau những năm dài chiến tranh ", bên cạnh các em học sinh phải ráng học hành chăm chỉ, thật giỏi để mai này đem kiến thức, sức lực giúp dân, giúp nước... thì hôm nay đâu có dịp để tác giả đăng bài viết trên báo ca thán về học sinh giáo dục gian khổ, xuống dốc của đất nước mình.

Nguyễn Văn B